

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 29. maj 2006

letnik XIV

Št. 10

Mnenja komisij državnega sveta 35 2

ZA 32
PROTI 0
VZDRZANI 1

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah 12

Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje komisije za politični sistem k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji - skrajšani postopek, EPA 765

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 56. seji, dne 10.4.2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji, ki ga je v obravnavo državnemu zboru po skrajšanem postopku predložila Vlada Republike Slovenije.

Na podlagi ZSOVA lahko v skladu z Ustavo RS agencija izjemoma za določeno časovno omejeno obdobje poseže v posameznikovo pravico do komunikacijske zasebnosti tako, da pridobiva podatke tudi s kontrolo pisem in drugih občil ter z nadzorovanjem in snemanjem telekomunikacij. SOVA je eden od pomembnejših državnih organov, ki se ukvarjajo s protiteroristično dejavnostjo, vendar ima na voljo po trditvah predlagatelja izredno omejen nabor orodij, s katerimi se lahko sooča z grožnjo terorizma oziroma sodeluje v ukrepih Evropske unije in zveze NATO proti terorizmu. Večina članic Evropske unije se pod pritiskom posrednih ali neposrednih terorističnih ogrožanj odloča za povečevanje obsega možnih vdorov državnih organov v zasebnost posameznikov. Če želi Republika Slovenija dejansko sodelovati v skupnem boju proti terorizmu, mora z namenom učinkovitega pridobivanja podatkov spremeniti ZSOVA tako, da se omogoči izvajanje zlasti nadzora in snemanja telekomunikacij skozi daljše obdobje. Veljavni zakon v tretjem odstavku 24. člena določa kot rok za izvedbo kontrole pisem in drugih pošilk ter nadzorovanja in snemanja telekomunikacij tri mesece, s podaljševanji po en mesec, vendar skupno čas izvajanja nadzora ne sme preseči šest mesecev. Zlasti zadnja omejitev pomeni veliko pomanjkljivost pri delu agencije na protiobveščevalnem in protiterorističnem področju.

S predlogom zakona se glede na veljavni ZSOVA omogoča izvajanje nadzora in snemanja telekomunikacij skozi daljše obdobje. S spremembo tretjega odstavka 24. člena se podaljšuje trajanje uporabe posebnih oblik pridobivanja podatkov tako, da se odpravlja skupno šestmesečno trajanje uporabe posebnih oblik pridobivanja podatkov, hkrati pa se spreminja način podaljševanja ukrepa tako, da se podaljševanje ukrepa za en mesec nadomešča s podaljševanjem do največ treh mesecev. Razume se, da je temu ustrezno treba prilagoditi tudi kontrolo oziroma nadzor uporabe posebnih oblik pridobivanja podatkov. Nadzor uporabe se prilagaja tako, da se pristojnost odrejanja uporabe posebnih oblik pridobivanja podatkov in njenega vsakokratnega podaljšanja prenaša s predsednika pristojnega okrožnega sodišča na predsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije (oziroma v njegovi odsotnosti podpredsednika Vrhovnega sodišča Republike Slovenije – nov 24.c člen).

Po 8. členu ZSOVA mora agencija, če pri izvajanju svojih nalog ugotovi, da obstajajo utemeljeni razlogi za sum, da je določena oseba izvršila, izvršuje oziroma pripravlja ali organizira izvršitev kaznivega dejanja, za katerega se storilec preganja po uradni dolžnosti, o tem obvestiti generalnega direktorja policije in pristojnega državnega

tožilca. Zastavlja se vprašanje dokazne veljavnosti pridobljenih informacij s strani SOVE v kazenskem postopku v zvezi nadzorom in snemanjem telekomunikacij skozi obdobje, ki bo daljše od šestih mesecev. Po četrtem odstavku 152. člena Zakona o kazenskem postopku je namreč izvajanje ukrepov iz 150. člena (nadzor elektronskih komunikacij s prisluškovanjem in snemanjem ter kontrolo in zavarovanje dokazov o vseh oblikah komuniciranja, ki se prenašajo v elektronskem komunikacijskem omrežju ter kontrola pisem in drugih pošilk) omejeno sprva na en mesec, iz tehtnih razlogov pa se lahko njihovo trajanje podaljša vsakič za en mesec, vendar za ukrepe iz 150. člena tega zakona skupno največ šest mesecev. Predlog za ukrepe iz 150. člena mora med drugim vsebovati tudi utemeljitev oziroma ugotovitev razlogov za sum, da gre za izvrševanje, pripravo, ali organizacijo v 150. oziroma 151. členu tega zakona določenih kaznivih dejanj. Za kaznivo dejanje terorizma iz 355. člena Kazenskega zakonika se lahko izvaja tudi ukrep iz 150. člena ZKP, ki pa je omejen največ na šest mesecev.

Ali pridobljene informacije s strani SOVE na podlagi odredbe, daljše od šestih mesecev, predstavljajo dokaz v kazenskem postopku ali gre le za utemeljen razlog za sum, na podlagi katerega policija samostojno poda predlog državnemu tožilcu za podajo predloga preiskovalnemu sodniku?

Po 18. členu ZKP sodišče namreč ne sme opreti sodne odločbe na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo ustavno določenih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, *kot tudi ne na dokaze, ki so bili pridobljeni s kršitvijo določb kazenskega postopka* in je zanje v tem zakonu določeno, da se sodna odločba nanje ne more opreti, ali ki so bili pridobljeni na podlagi takega nedovoljenega dokaza. Četrti odstavek 154. člena ZKP (v povezavi s kršitvijo določb kazenskega postopka iz 18. člena ZKP) med drugim določa, da na podlagi ukrepa iz 150. člena tega zakona, ki je bil izvršen brez odredbe državnega tožilca, oziroma *brez odredbe preiskovalnega sodnika ali v nasprotju z njo*, ali če daljšega izvajanja ukrepov ni preveril senat, *sodišče ne sme opreti svoje odločbe na tako dobljene podatke, sporočila, posnetke ali dokazila*.

Če hoče Republika Slovenija resno nastopiti v boju proti terorizmu (kakor navaja predlagatelj), morajo imeti zbrane informacije s strani SOVE in ukrepa po 24. členu ZSOVA, dokazno vrednost tudi v kazenskem postopku, saj je prisluh v tem delu namenjen le varnosti države, ne pa tudi učinkovitem poteku kazenskega postopka. V obeh primerih so na voljo dovolj velike procesne varovalke, da bo ukrep prisluha uporabljen le ob izpolnitvi vseh zakonskih pogojev.

Po seznanitvi s predlogom zakona s strani predlagatelja in sledeči razpravi je komisija sprejela naslednji **s k l e p**:

Komisija podpira predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji (ZSOVA-B), hkrati pa svetuje predlagatelju, da ponovno preuči svoj predlog v povezavi z dokazno vrednostjo informacij v kazenskem postopku.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Komisija državnega sveta za politični sistem je na 56. seji, dne 10. 4. 2006, obravnavala predlog zakona o verski svobodi, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Glede na postavljeno zahtevo skupine poslank in poslancev Državnega zbora Republike Slovenije, da se o predlogu zakona opravi splošna razprava, Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za politični sistem o predlogu zakona ni sprejemala dokončnih sklepov, pač pa v nadaljevanju opozarja na opažene pomanjkljivosti predloga zakona.

Verska svoboda in svoboda vesti sta urejeni v 41. členu Ustave Republike Slovenije, ki zagotavlja pravico vsakega posameznika do svobodnega izpovedovanja vere in drugih opredelitev v zasebnem in javnem življenju ter pravico staršev do verske in moralne vzgoje svojih otrok. Poleg tega Ustava prepoveduje diskriminacijo na podlagi vere ali drugega prepričanja (1. odstavek 14. člena), prepoveduje spodbujanje k verski neenakopravnosti in razpihovanje verskega sovraštva ter nestrpnosti (63. člen). Ustava priznava tudi pravico do ugovora vesti (46. člen) in dopušča, da državljani, ki zaradi svojih religioznih nazorov niso pripravljeni opravljati vojaških dolžnosti, sodelujejo pri obrambi države na drug način (123. člen). Člani komisije so menili, da je implementacija navedenih členov Ustave številne mednarodne pogodbe in deklaracije o človekovih pravicah, ki zavezujejo Slovenijo dovolj velik razlog za sprejem novega zakona, ki bo uredil področje verske svobode.

Pozitivni vidik načela verske svobode pomeni, da lahko posameznik svoja verska prepričanja in druge religiozne opredelitve svobodno manifestira v zunanjem svetu, in sicer v zasebnem in javnem življenju; drugi vidik pa je, da ga v manifestacijo verskega prepričanja ni dopustno siliti. Član komisije Anton Peršak je v zvezi z versko svobodo poudaril, da predlog zakona *ne dopušča opredelitev posameznika za ateizem*, kar tudi sodi na področje verske svobode, drugi odstavek 2. člena predloga pa tega ne vsebuje. Postavlja se tudi vprašanje načina ravnanja državnih organov v zvezi s četrtem odstavkom 2. člena predloga, ko posamezniki ravnajo skladno z verskim prepričanjem, pri tem pa škodijo drugim (npr. nepravilno hranjenje otroka).

Ugovor vesti je v zakonu o orožju naveden kot izločitveni razlog med pogoji za izdajo orožne listine posamezniku. Orožna listina se namreč ne izda posamezniku, ki je uveljavil pravico do ugovora vesti po posebnih predpisih. Predlog 4. in 5. odstavka 2. člena predloga zakona določata, da "uresničevanje verske svobode vključuje pravico do odklonitve izpolnitve obveznosti, določene z zakonom, ki resno nasprotuje verskemu prepričanju osebe, če se s tem ne omejujejo pravice in svoboščine drugih oseb, v primerih, ki jih določa zakon. Pogoje in postopek v zvezi z uveljavljanjem pravice do ugovora vesti vojaški dolžnosti določajo predpisi s področja obrambe in izvrševanja vojaške dolžnosti.

Uresničevanje verske svobode je zaradi zakona o orožju moteno, ker lahko posameznik poda ugovor vesti zato, ker se noče usposablja za pobijanje ljudi, medtem, ko je lov ali

športno streljanje nekaj drugega (lov in vera sta skupna tudi večini religij - žrtveno jagnje ipd.). *Predlog zakona bi se tako lahko opredelil do zakona o orožju.* Tudi besedna zveza "resno nasprotuje verskemu prepričanju osebe" je nedoločen pravni pojem, ki zadeva vsakega posameznika, zato je težko v zakonu že vnaprej opredeliti področja, ki bodo resno nasprotovala posamezni osebi.

Predlagatelj napačno navaja v obrazložitvi k členom, da je "smisel četrtega odstavka 2. člena v tem, da zagotavlja pravico do ugovora vesti tudi v drugih primerih, ki doslej v zakonodaji niso bili posebej določeni", saj morata biti za ugovor vesti poleg resnega nasprotovanja posameznika podana tudi pogoja ne-omejevanja pravic in svoboščin drugih oseb, in to samo v primerih, ki jih določa zakon.

Kako si razlagati tretji odstavek 2. člena predloga zakona po katerem "nihče ne sme biti prisiljen, da postane ali ostane član cerkve ali druge verske skupnosti ali da se udeležuje oziroma ne udeležuje bogoslužja, verskih obredov in drugih oblik izražanja vere" z versko vzgojo otrok kot pravico staršev (3. odstavek 41. člena Ustave)?

Izpovedovanje vere je po ustavi svobodno. Zapoved nevtralnosti in prepoved vmešavanja v posameznikovo svobodo je ključna dolžnost države. Po 3. odstavku 2. člena predloga zakona pa "*delovanje cerkve ali druge verske skupnosti ne sme nasprotovati morali in javnemu redu*". Verske skupnosti imajo lahko različne morale (prepričanja), zato je nasprotovanje njihovemu načinu dela zaradi "morale", če ne posega v pravice in svoboščine drugih oseb, lahko zelo spolzko področje. *Tudi med vsemi tremi točkami prvega odstavka 12. člena predloga (prepoved delovanja cerkve ali druge verske skupnosti) kot razlog za prepoved delovanja, nasprotovanje morali ni omenjeno.*

Po 5. členu so verske skupnosti označene kot splošno koristne organizacije. Cerkev je splošno koristna organizacija, vendar je vprašljiv smisel in namen takšnega zatrdjanja v zakonu, saj nakazuje, da obstajajo tudi (pravno določene) organizacije, ki niso splošno koristne oziroma so škodljive.

Po drugem odstavku 7. člena mora biti delovanje verske skupnosti javnosti znano. Delovanje postane javno že z obvezno predajo dokumentov za registracijo, zato bi moralo biti vsako nadaljnje obveščanje javnosti o delovanju v rokah same skupnosti. Če bo javnost obveščalo, zakaj in kako.

Člen 13 zahteva, da je potrebno pri registraciji predložiti *v pisni obliki v slovenskem jeziku svoja temeljna verska besedila*, kar bo lahko za majhne verske skupnosti ali zaradi obširnosti temeljnih verskih besedil izredno težavno.

Medtem, ko 24. člen predloga (verska duhovna oskrba v zavodih za prestajanje kazni) govori o "materialnih pogojih za uresničevanje pravice" do redne individualne in kolektivne verske duhovne oskrbe, 25. člen predloga zakona (verska duhovna oskrba v bolnišnicah in socialnovarstvenih zavodih, ki opravljajo institucionalno varstvo) predvideva *dolžnost omenjenih institucij, da zaposlijo duhovnika* ustrezne veroizpovedi, v kolikor je "dovolj veliko število oskrbovancev iste veroizpovedi". Besedna zveza je

nejasna, iz nje se ne da razumeti, kaj je to dovolj veliko število oskrbovancev. Po 7. členu Ustave sta *država in verske skupnosti ločene*, zato ni primerno državnim organom predpisovati zaposlovanje duhovnikov. Poleg tega pa je prejemanje plače za svojo versko dejavnost neetično in v verjetno v neskladju s samimi verskimi nauki. Primerneje bi bilo predpisati le, da se v določenih primerih verskim skupnostim omogoči, da na primeren način zagotovijo versko oskrbo.

Po 29. členu država lahko gmotno podpira registrirane cerkve in druge verske skupnosti zaradi njihovega splošno koristnega pomena, kakor je opredeljen v 5. členu tega zakona. V povezavi z 27. členom (pravica do namenske državne finančne pomoči za plačilo prispevkov zavarovanca za socialno varnost uslužbencev cerkva in drugih verskih skupnosti) se zastavlja vprašanje ustavne določitve ločenosti države od cerkve in vprašanje načela enakosti med duhovniki zaradi plačevanja prispevkov za duhovnike na temelju *dejansko opravljene verske oskrbe* in ne na temelju števila pripadnikov¹. Načelo enakosti se zastavlja tudi zaradi izostanka plačevanja prispevkov za socialno varnost vsem ostalim nevladnim organizacijam, ki so "splošno koristne organizacije" (in morajo poleg tega manka plačevati tudi davke). Zakon določa način financiranja, višino, vrsto *ni pa razbrati temeljne podlage (vzroka) za finančno podporo verskih skupnosti*. Dr. Drago Čepar, direktor Urada za verske skupnosti, je v svoji predstavitvi povedal, da država financira cerkev že več desetletij in da se s tem predlogom zakona to stanje le nadaljuje na zakonski ravni. Vendar pa ni nič povedal o vzroku za financiranje; od predloga zakona o verski svobodi bi lahko pričakovali, da bo to stanje uredil. Financiranje verskih skupnosti bi bilo morda primerneje urediti enako kot druge nevladne organizacije iz katerih prav tako izhaja njihov splošno koristni pomen: pretežno s prispevki članov in javnimi razpisi, iz katerih izhaja konkreten razlog financiranja. Član komisije mag. Zlatko Jenko je predlagal, da bi lahko financiranje verskih skupnosti prevzeli njeni pripadniki, prispevki pa bi se šteli kot davčna olajšava. Član komisije Ivan Bukovec je poudaril, da na številne občine pade veliko breme vzdrževanja cerkvenih objektov, ki so razglašene za kulturni spomenik.

Član komisije Doro Hvalica je poudaril, da so finančne posledice velike in presegajo rast sredstev v javnem sektorju, pri čemer gre glavnina sredstev za plačilo uslužbencev druge države - Vatikana. Če predstavlja potiskanje verskega pouka v pozne ali zgodnje ure diskriminacijo, potem je diskriminacija prisotna tudi pri vseh kulturnih in športnih prireditvah, ki se odvijajo večinoma v poznih večernih urah.

Zakon doživi svoj vrhunec v kazenskih določbah. Z globo od 150.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje za prekršek registrirana cerkev ali druga verska skupnost oziroma njen posamezni sestavni del, če v roku 30 dni ne sporoči spremembe podatkov ali prilog, potrebnih za registracijo (peti odstavek 19. člena); z globo od 100.000 do 150.000 tolarjev pa se kaznuje tudi odgovorna oseba registrirane cerkve ali druge verske skupnosti oziroma njenega sestavnega dela, ki bi storila enak prekršek. Vsak procesni

---

¹ Pripadniki neke vere se kot njeni člani opredeljujejo iz različnih vzrokov; nekateri pripadniki določene vere ne koristijo verske oskrbe in je nerazumljivo, da bi verska skupnost prejela plačilo za osebe, ki se verske oskrbe ne udeležujejo.

zakon, ki omogoča pridobivanje raznih pravic, le to enostavno zavrne (morebiti zaračuna še takso in stroške, ki so pri tem nastali) ne kaznuje pa prosilca kot "storilca", če ni predložil vseh vlog. *Enak primer bi imeli, če bi kaznovali tudi vse prosilce za zaposlitev ali za socialno pomoč ali karkoli drugega, če svoji vlogi ne bi priložili vseh dokumentov.* Če prosilec ne dopolni svoje vloge je kaznovan že s tem, da njegovi vlogi ni ugodeno, ne pa da bo še dodatno kaznovan, "ker ga država ni mogla financirati", kar je skregano s proračunsko politiko države. Glede na nekatere sprejete zakone, ki v kazenskih določbah že vsebujejo globo v Eurih (npr. Zakon o gospodarskih družbah, Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o prekrških (ZP-1C), bi kazalo razmisliti tudi o spremembi tolarskih zneskov iz tega predloga zakona v Eure.

Skupna ugotovitev:

Dosedanja zakonska ureditev, ki temelji na Zakonu o pravnem položaju verskih skupnosti iz leta 1976, je zastarela in pomanjkljiva, saj ne ureja nekaterih temeljnih vprašanj opredelitve pojma verske skupnosti, ne ureja njihovega pravnega položaja v Sloveniji, kakor tudi ne ustanovitve verskih skupnosti.

Predlog zakona pomeni napredek na področju verske svobode, čeprav bi bilo pričakovati, da se bo določenih problemov lotil natančneje; predvsem je pogrešati temeljno opredelitev in izpeljavo 7. člena Ustave Republike Slovenije o ločitvi cerkve od države in vzroka za financiranje na način, kot je predlagan. Predlog zakona ne uredi dovolj natančno nekaterih pomembnih vprašanj, ki so bila do sedaj izpuščena, npr. primer javnost delovanja, registracija skupnosti, registracija posameznika za pripadnika določene verske skupnosti in možnosti izstopa iz nje. Morebitno sprejetje takšnega zakona kot je predlagan, bi nekatere verske skupnosti postavilo v neenak položaj pred zakonom. Okrepilo bi vlogo večjih verskih skupnosti, poslabšalo položaj manjših, tudi z vidika financiranja. Pomanjkljivo je opredeljen gospodarski vidik verskih skupnosti, ki upravljajo s premoženjem, prav tako se pogreša opredelitev predloga zakona do davčnih obveznosti.

Komisija za politični sistem se bo tudi v prihodnje aktivno vključila v postopek sprejemanja obravnavanega akta.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli - skrajšani postopek, EPA 791

Komisija Državnega sveta za družbene dejavnosti je na 43. seji, dne 5. 4. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o osnovni šoli, ki ga je v obravnavo državnemu zboru predložila Vlada Republike Slovenije.

Predlagatelj je pojasnil, da novela zakona o osnovni šoli zagotavlja osnovnim šolam širitev možnosti izbire med organizacijskimi oblikami diferenciacije in še podrobneje

opredeli določitev tretjega predmeta pri nacionalnem preverjanju znanja ob zaključku tretjega obdobja.

Komisija ugotavlja, da novela s spremembo veljavnega 40. člena poleg notranje diferenciacije za primere šol z majhnim številom učencev, daje šolam v tretjem obdobju na izbiro, da se pouk lahko organizira pri naštetih treh predmetih z razporeditvijo učencev v učne skupine, s hkratnim poučevanjem dveh učiteljev, kot nivojski pouk ali pa kot kombinacija naštetih oblik diferenciacije, o čemer odloča svet šole. Komisija je menila, da pomenijo navedene različne oblike diferenciacije v tretjem obdobju preveč komplicirane formalne postopke izbire tako za svete osnovnih šol, torej za stroko, kot tudi za učence teh šol.

Komisija je menila, da v 2. členu novele razdelane organizacijske oblike nivojskega pouka v tretjem obdobju osnovne šole predstavljajo le izvedbo 40. člena veljavnega zakona o osnovni šoli in po njihovem le-te niso zakonska materija, temveč sodijo **rešitve v izvedbeni predpis**, v kolikor za stroko na osnovnih šolah ni dovolj spodbude za realizacijo veljavnega četrtega odstavka 40. člena veljavnega zakona. Zadnji odstavek 40. člena veljavnega zakona o osnovni šoli že določa, da podrobnejše pogoje za organizacijo nivojskega pouka **predpiše minister**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije dr. Zoltan Jan.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih - druga obravnava, EPA 699-IV

Komisija za družbene dejavnosti je na 44. seji, dne 19. 4. 2006, obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o medijih, ki ga je v zakonodajni postopek vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je že v postopku sprejemanja predloga zakona o RTV izpostavila sofinanciranje programskih vsebin lokalnih, regionalnih in študentskih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena, iz 3 % RTV prispevka in takrat dobila zagotovilo, da se bo ta problematika reševala v noveli zakona o medijih. Komisija je v razpravi ugotovila, da je v novem **4.a členu v 3. točki** novele opredeljeno, da se za te programe nameni 40 % vseh proračunskih sredstev za medije, s čimer **je soglašala**, čeprav iz pripombe Združenja za tisk in medije pri Gospodarski zbornici Slovenije izhaja, da nova formulacija ne prinaša zagotovila, da bo dovolj proračunskih sredstev za nemoteno funkcioniranje in delovanje navedenih upravičencev. Predlagatelj je komisiji zagotovil, da je višina zapisanih procentov proračunskih sredstev izračunana na podlagi 3 % RTV prispevka.

Komisija je v razpravi izpostavila, da je dejanska razdelitev proračunskih sredstev na osnovi razpisov Ministrstva za kulturo neznanka, če se upoštevajo spremenjena merila strokovne komisije v **11. točki 4.a člena** za ohranitev statusa programov posebnega

pomena, saj je na primer v prvi alineji zapisan prednostni kriterij povsem nekonkreten in je odvisen od politične presoje. Člani komisije so bili opozorjeni na dejstvo, da je treba v predlogu zakona natančneje opredeliti kadrovske, finančne, lastniške, prostorske in druge pogoje, ki jih mora izvajalec programa izpolnjevati, da lahko kandidira na javnih razpisih.

Komisija je glede pravice do popravka ugotovila, da pri nas glede na ustavno določbo, ki kot pravico do popravka dejansko določa pravico do odgovora prizadetega državljan ali skupine, o kateri govori prispevek v mediju, prihaja do določenih nesporazumov. V zvezi s tem je komisija tudi na pobudo Društva novinarjev Slovenije v razpravi menila, da bi predlagatelj moral zakon spreminjati v smeri izenačevanja pravice do popravka in odgovora v eno pravico, kot to poznajo druge evropske zakonodaje, da ne bi z zakonom preveč posegli v novinarsko neodvisnost in uredniško avtonomijo. Večina evropskih držav namreč krči predpise na tem področju, tako da zagotavljajo pravico do popravka le na informacijo v primeru, če je bila storjena bistvena napaka. Pojasnili so tudi stališče, da je bilo pri nas uveljavljeno utemeljevanje pravice do popravka, ki je pravica avtorja in do odgovora, ki je pravica prizadetega, že doslej preveč natančno predpisano, sedanji predlog novele pa izvajanje pravice do popravka oziroma odgovora še podrobneje opredeljuje v pravico ekskluzivnega dostopa do medijskega prostora. Izvajanje te pravice je bilo doslej tako natančno opredeljeno v zakonu, da jo je bilo v bistvu težje uveljaviti zaradi postopkovnih ovir. Komisija zato meni, naj predlagatelj člene, ki preveč natančno opredeljujejo postopek za uveljavitev pravice do popravka, **še enkrat preuči**, in sicer tudi terminološko, saj je z novelo mišljena predvsem pravica do odgovora prizadetega.

Komisija meni, da predlagane spremembe kažejo, da je namen novele uravnotežiti slovenske medije (pluralnost medijev) oziroma preoblikovati uredniško politiko medijev, saj je pojem pluralnost v medijih utemeljen, kot da mora biti uravnotežen in pluralen tudi program vsakega medija navznoter. Po mnenju komisije bi to pomenilo, ne le, da mora medijski prostor omogočati raznolikost medijev, ampak ureja novela tudi medije same, kar pa ni v smeri pravice do svobodnega izražanja v medijih, ki bi jih morali urejati odgovorni uredniki, ne pa zakonska določila.

* * *

Za poročevalca je bila določen državni svetnik Tone Peršak.

Mnenje komisije za družbene dejavnosti k **predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije** - druga obravnava EPA 763

Komisija za družbene dejavnosti je na seji dne 19.4.2006 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o jamstvenem in preživninskem skladu Republike Slovenije, ki ga je v zakonodajni postopek predložila Vlada Republike Slovenije in ga **podprla**.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami se dosega usklajenost uresničevanja pravic delavcev v primeru insolventnosti delodajalcev z direktivo 2002/74/ES v delu, ki nalaga državam članicam, da naj uvedejo jamčevanje jamstvene institucije v tako imenovanih mednarodnih situacijah ter sodelovanje pristojnih jamstvenih institucij. S tem predlogom se določa pristojnosti Javnega jamstvenega in preživninskega sklada Republike Slovenije za sodelovanje in izmenjavo podatkov z jamstvenimi institucijami v Evropski Uniji.

***

Za poročevalko je bila določena članica komisije Petra Kersnič.

Mnenje komisije za malo gospodarstvo in turizem k **predlogu zakona o gospodarskih zbornicah** - druga obravnava, EPA 675

Komisija za malo gospodarstvo in turizem je na svoji 23. seji, 4. maja 2006, obravnavala predlog zakona o gospodarskih zbornicah, ki ga je v parlamentarno proceduro vložila Vlada Republike Slovenije.

Komisija je bila seznanjena z amandmaji k predlogu zakona o gospodarskih zbornicah v drugi obravnavi in z mnenjem Zakonodajno-pravne službe državnega zbora. Predstavnik Ministrstva za gospodarstvo, prof. dr. Saša Prešern, je člane komisije seznanil, da bodo amandmaji k predlogu zakona oblikovani do jutrišnje seje Odbora državnega zbora za gospodarstvo. Istočasno je tudi poudaril, da osnovni koncept zakona s prostovoljnim članstvom ostaja nespremenjen in da se spreminja samo koncept reprezentativnosti.

Predlog zakona je v prvi obravnavi obravnaval Državni svet Republike Slovenije na seji, dne 15.2.2006, in ga ni podprl. Komisija meni, da bi zakonodajalec moral uzakoniti močne zbornice, ki bi povečevale konkurenčnost gospodarstva s solidarnostjo med gospodarskimi subjekti, skupno organiziranimi mednarodnimi aktivnostmi in pri tem upoštevati prednosti javno-pravnega modela zbornic (Francija, Nizozemska) in se zgledovati po skandinavskem modelu obveznega članstva. Prav tako je bilo opozorjeno na pomanjkljivosti organiziranja zbornic v vzhodno-evropskih državah, kjer je bilo obvezno članstvo po spremembi političnega sistema spremenjeno v prostovoljno, kar ima za posledico popolno razbitje zbornic. Zbornični sistem v teh državah sploh več ne funkcionira. Ti dve primerjavi naj bi služili pripravljavcem predloga zakona in državnemu zboru, da bi še enkrat premislili posledice predvidenih rešitev.

Komisija je izrazila bojazen, da se bo s sprejetjem predloga zakona razbilo najprej Gospodarsko zbornico Slovenije, ki se bo ukvarjala nekaj let sama s seboj, namesto da bi v teh kritičnih gospodarskih trenutkih in pričakovanih gospodarskih reformah pomagala svojim članom. Zbornice se bodo ukvarjale z organiziranjem, konstituiranjem in delitvijo premoženja, namesto, da bi se ukvarjale z vsebinskimi rešitvami in s povečanjem kvalitete svojega dela. Po istem vzorcu se zna kasneje razbiti Obrtna zbornica Slovenije in prav tako Kmetijsko-gospodarska zbornica Slovenije.

Komisija predlaga, da se predlog zakona ponovno preuči in pripravi take vsebinske rešitve, ki bodo v korist gospodarskim subjektom Republike Slovenije.

Z ozirom na dejstvo, da se amandmaji k predlogu zakona še usklajujejo, komisija predlaga, da Odbor državnega zbora za gospodarstvo preloži obravnavo predloga zakona, ki je na dnevnem redu odbora, dne 5. 5. 2006.

Komisija za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k **predlogu zakona o sladkovodnem ribištvu** - druga obravnava, EPA 762

Komisija državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 40. seji, dne 3.5.2006 obravnavala predlog zakona o sladkovodnem ribištvu, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Predstavnik predlagatelja zakona je pojasnil, da je zakon o sladkovodnem ribištvu v Republiki Sloveniji v veljavi že trideset let. V tem času je prišlo do družbenih sprememb in številnih novih naravovarstvenih zahtev, ki narekujejo izdajo novega zakona. Z vstopom Republike Slovenije v EU je treba upoštevati tudi predpise EU, ki se nanašajo na sladkovodno ribištvo.

Po temeljiti analizi stanja sladkovodnega ribištva je bilo ugotovljeno, da je obstoječi zakon v večji meri še vedno sprejemljiv in naravovarstveno usmerjen, zato so se ohranile vse tiste določbe in rešitve, ki so se izkazale kot dobre in spremenile samo tiste, ki so se morale spremeniti ali popraviti. Vodne oziroma ribolovne razmere v Sloveniji ne omogočajo gospodarskega ribolova, kot ga poznajo v drugih državah. Ribolovne vode upravljajo ribiške družine in Zavod za ribištvo Slovenije, njihove naloge pa imajo značaj javnih nalog, ki so predpisane z zakonom.

V razpravi je komisija predlog zakona **podprla** ter hkrati opozorila na plačevanje višine koncesnine, kjer je bilo odgovorjeno, da koncesijo določa akt po zakonu o vodah ter se plačuje v razmerju 60 % v korist države ter 40 % v korist lokalnih skupnosti.

Komisija meni, da bi koncesija za gojitev rib v ribogojnicah morala spadati med dopolnilne dejavnosti na kmetijah; glede vprašanja članov komisije o možnosti sprememb ribjih območij oziroma ribjih okolišev je bilo pojasnjeno, da spremembe do javnega razpisa za koncesijo, ki jo bo razpisalo skladno s predlaganim zakonom Ministrstvo za okolje in prostor, ni mogoče spreminjati, saj so okoliši smiselno postavljeni tako, da se ohranja širša naravovarstvena vloga.

Komisija je zastavila tudi vprašanje, ali koncesija za trideset let ni predolga doba in zakaj je potrebno, da je v ribiški družini trideset članov. Veljalo bi razmisliti tudi o tem, kdo bo izvajal strokovno usposobljenost za ribogojništvo; ali bo to Zavod za ribištvo ali pa državna komisija, ki bo jo imenovalo ustrezno ministrstvo in bi se strokovna usposobljenost izvajala po posebnem programu.

Komisija opozarja, da je morebitne spore glede upravljanja voda med Zavodom za ribištvo RS in ribiškimi družinami potrebno reševati zgledno, skladno z ustaljenimi predpisi ter v korist ohranjanja dragocenih vodnih virov.

Komisija je menila, da je v predlogu zakona potrebno predvideti tudi način poravnave škode; čeprav je pri poginu rib natančno določeno, da škodo poravnava povzročitelj, se postavlja vprašanje, kdo bo kril škodo na kmetijskih površinah, ki bo vsekakor nastala ob izvajanju ribolova, saj je pričakovati, da bodo lastniki zemljišč sprožili zahtevo po odškodnini.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca glede ukrepov proti širjenju in zaustavitvi okužbe vinskih trsov z bakterijo koreninskega raka

---

V zvezi z vprašanjem, ki ste ga naslovili na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano glede bakterijskega raka koreninskega vratu na vinski trti, vam v prilogi posredujemo osnovne informacije o tej rastlinski bolezni in fitosanitarnih ukrepih proti njej, prav tako pa vam posredujemo pojasnila o ukrepih proti širjenju okužbe vinske trte s to bakterijo.

Trsni rak se med rastlinskimi škodljivimi organizmi uvršča v kategorijo nadzorovanih bolezni, ki so pod uradnim fitosanitarnim nadzorom, vendar le v pridelavi in trženju sadilnega materiala vinske trte. Za neposredni nadzor pridelave v matičnih vinogradih in trsnicah je za standardni material pristojna fitosanitarna inšpekcija Inšpektorata RS za kmetijstvo, gozdarstvo in hrano, za certificiran material pa imenovani organ - Kmetijski inštitut Slovenije. Fitosanitarni inšpektorji in pooblaščen pregledniki opravijo najmanj dva vizualna zdravstvena pregleda v času rastle dobe in ob sumljivih znamenjih lahko odvzamejo uradne vzorce za laboratorijsko preverjanje, ki ga opravlja pooblaščen laboratorij Kmetijskega inštituta Slovenije.

Pojav trsnega raka v nekaterih vinogradih ni nov, niti neobičajen, saj je bakterija sorazmerno razširjena v evropskem prostoru. Za obvladovanje bolezni je objavljena sprejeta doktrina v fitosanitarnem informacijskem sistemu FITO-INFO (glej prilogo), ki jo izvajalci javne službe za varstvo rastlin tudi prenašajo do pridelovalcev. Obvladovanje

bolezni je mogoče ob poznavanju biologije bakterije, ki je opisana v prilogi. Odveč je bojazen, da je bolezen zelo nalezljiva; širi se zlasti lokalno na sosednje rastline in z okuženim sadilnim materialom.

Zadnji večji obseg pojava je bil v nekaterih vinogradih leta 1998, pa tudi v letu 2005 je Fitosanitarna uprava RS (FURS) prejela obvestilo o pojavu v najmanj 10 vinogradih na Dolenjskem, Celjskem in Štajerskem. Kot izhaja iz biologije bolezni (glej prilogo), je večji pojav vezan na manj ugodne vinogradniške lege ali v primerih pozebe, v lanskem letu pa smo zabeležili tudi pojav v dveh trsnicah. Okužba se je pojavila v 6 sorazmerno mladih nasadih, posajenih s cepljenkami slovenskega in italijanskega izvora. Strokovna skupina za varstvo rastlin v sadjarstvu, vinogradništvu in hmeljarstvu, ki deluje pri FURS je zato predlagala usmerjeno spremljanje bolezni v letu 2006 in poostren nadzor v matičnih nasadih. V skladu s temi priporočili je v delovni program fitosanitarne službe za leto 2006 uvrščen tudi trsni rak.

Trsni rak *Agrobacterium vitis*

Agrobacterium; Rhizobiaceae; Gracilicutes; Bacteria;

Povzročitelj je bakterija

Trsni rak povzročajo različni biovarji bakterije *Agrobacterium tumefaciens*, izmed katerih je v Sloveniji navzoč biovar 3, poimenovan tudi *Agrobacterium vitis* (v nadaljevanju: trsni rak). Bakterije trsnega raka lahko več let preživijo v ostankih rastlinskega tkiva v tleh, na pa v sami zemlji. Vinska trta je edina gostiteljska rastlina, na kateri rak povzroča škodo. Občutljivi so zlasti kultivarji Cabernet sauvignon, Chardonnay, Merlot in Rizling ter podlagi Teleki 5C in Teleki 8B. Pri nas ga je Kmetijski inštitut Slovenije dokazal tudi na Tramincu, Rumennem muškatu, Šiponu, Žametni črnini in podlagi Kober 5BB.

Bolezenska znamenja

Bakterija vdre v zdravo rastlino skozi rane, ki nastanejo zaradi pozebe ali poškodb pri agrotehnikah ali pa jo z okuženim cepičem ali podlago prenesemo na trsno cepljenko. Prikrito okuženi trsi lahko ob ugodnih rastnih razmerah rastejo več let, ne da bi se na njih pokazala bolezenska znamenja. V določenih vremenskih razmerah ali pri veliki začetni okuženosti izvornega materiala pa se že na cepljenkah pojavljajo odebelitve in tumorni izrastki na cepljenem mestu in povzročijo odmiranje poganjkov (primeri v letih 1998 in 2005).

Kadar se prikrito okužene trstne cepljenke posadijo na manj ugodne vinogradniške lege ali da jih prizadene pozeba, se množnično pojavijo tumorni izrastki, ponavadi najprej na deblu, na in okoli cepljenega mesta, lahko pa tudi na enoletnem lesu. Manjši izrastki imajo videz bradavic, večji pa lahko dosežejo tudi velikost jajca. Proti koncu vegetacijske dobe se tumorji posušijo in večji tudi odpadejo in se v naslednjem letu ponovno pojavijo na rastlini na istem mestu. Zaradi tumornih izrastkov okužene rastline slabše rastejo, deli trsa nad njimi hirajo in trs lahko propade.

Način prenosa

Najbolj verjeten način širjenja bolezni je vegetativno razmnoževanje okuženih cepičev in ključev. Med razmnoževanjem, rezjo, košnjo, trgatvijo

in pri drugih agrotehničnih ukrepih lahko pride do prenosa bakterij z orodjem, saj les in sok okuženih rastlin, ki ga izločajo ob solzenju, vsebuje agrobakterije.

Varstvo pred trsnim rakom

Ker kemičnih ali biotičnih pripravkov za zatiranje trsnega raka ni, se izvajajo zlasti preventivni ukrepi preprečevanja širjenja z razmnoževalnim materialom, kar je predpisano s pravilnikom o trženju razmnoževalnega materiala vinske trte (Uradni list št. 93/2005).

Varstvo v trsnicah in matičnih nasadih

V trsnici je najbolj nevarna latentna okužba podlag, cepičev in cepljenk. Za zagotovitev proizvodnje zdravih cepljenk je potrebno pogledati matične rastline in v primeru vidnih znamenj trsnega raka izločiti take matične trse. V postopku uradnega potrjevanja (certificiran material) se matične rastline tudi laboratorijsko testirajo na prikrito okužbo.

Pri cepljenju je treba skrbeti za čistočo delovnih površin in prostorov in jih pogosto razkuževati z 2% varekino. Orodje razkužujemo z eno urnim namakanjem v varekini ali 70% alkoholu ali ožiganjem.

Pojav bolezni lahko zmanjšamo tudi s preventivnim namakanjem cepičev pred cepljenjem v 8-oksikinolin sulfatu (kinoslu). V svetu se je uveljavljala metoda toplotne obdelave cepičev, ključev in cepljenk (vrča kopel 30-60 minut pri vsaj 50 stopinj celzija). S tem postopkom populacijo agrobakterij znatno zmanjšamo, vendar ga posamezne celice *A. vitis* lahko preživijo.

Varstvo v vinogradih

V vinogradih je treba preprečiti raznos bakterije z okuženih trsov, ki pa poteka z dotikom okužene in sosednje rastline. Pri rezi je v okuženih nasadih potrebno razkuževanje škarij, da preprečimo prenos okužbe s trsa na trs. Odrezan les z okuženih trsov iz nasada odstranimo in zažgemo. Preventivna uporaba 5% bordojske brozge konec zime lahko v okuženih vinogradih zmanjša populacijo bakterij na površini trsov.

Priporočljivo je gnojenje s kalijem in ne preobilno gnojenje z dušikom. Paziti moramo, da trsov ne poškodujemo pri košnji in jih ne prizadenemo z neprimerno uporabo herbicidov.

Kljub uradnim in strokovnim pregledom trsnic in matičnih vinogradov pa vizualni pregled dopušča možnost nizke stopnje okužbe, kar je problematika trsničarstva v vseh vinogradniških evropskih državah. Okužbo lahko z okuženih na zdrave sadike prenašajo tudi ogorčice, zato sadimo trse in ukoreninjamo cepljenke le v zemlji, za katero je bilo dokazano, da ni okužena s fitopatogenimi ogorčicami. Zato se ob izkopu cepljenk in ob obdelavi izloča sumljive trse, ki okuženi s trsnim rakom ne smejo v prodajo. Zaradi okuženih rastlinskih ostankov, ki ostanejo v tleh po odstranitvi prizadetega trsa in v katerih lahko *A. vitis* preživi več let, ni priporočljivo na isto mesto ponovno saditi trte, niti ukoreninjati cepljenk vedno na istih tleh.

Povzeto po: Marta Šabec-Paradiž in Vojko Škerlavaj, Oddelek za varstvo rastlin, Kmetijski inštitut Slovenije, objavljeno na spletni strani FITO-INFO <http://www.fito-info.bf.uni-lj.si/> .

Vprašanje državnega svetnika Marjana Maučeca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 6/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

na vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika glede statusa kmeta

---

V zvezi z vašim zaprosilom, kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da pridobite status kmeta, vam Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano daje naslednje neobvezno pravno mnenje.

Status kmeta je določen v 24. in 111. členu zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-UPB1, Uradni list RS, št. 55/03). Izpolnjeni morajo biti pogoji glede lastništva, zakupa ali drugačne uporabe kmetijskega zemljišča, usposobljenosti za obdelavo kmetijskega zemljišča ter glede pomembnega dohodka iz kmetijske dejavnosti.

Za kmetijsko dejavnost se šteje vse kmetijske dejavnosti po predpisih o standardni kvalifikaciji dejavnosti. Kot pomemben dohodek iz kmetijske dejavnosti se po tem zakonu šteje vrednost kmetijskih pridelkov na kmetiji, vključno s prihodki iz naslova ukrepov kmetijske politike in iz naslova državne pomoči v gospodarskem letu pred ugotavljanjem pogojev, ki dosega najmanj 2/3 letne poprečne plače na zaposlenega v Republiki Sloveniji v istem obdobju. Šteje se, da je kmet ustrezno usposobljen za opravljanje kmetijske dejavnosti, če ima strokovno izobrazbo najmanj IV. stopnje in opravljen preizkus znanja po veljavnem programu kmetijskih poklicnih ali srednjih šol s področja kmetijske dejavnosti, ki jo opravlja ali jo namerava opravljati ali če pridobi nacionalno poklicno kvalifikacijo za področje kmetijstva v skladu z zakonom, ki ureja nacionalne poklicne kvalifikacije.

Glede na vaše vprašanje ali se lahko upošteva tudi dohodek iz gozdarske dejavnosti menimo, da se upošteva le pomemben dohodek iz kmetijske dejavnosti po standardni klasifikaciji dejavnosti, ne pa tudi iz gozdarske dejavnosti.

Vprašanje državnega svetnika Janeza Sušnika je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 5/06

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

Na vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča glede priprave novega zakona o morskem ribištvu

---

Obveščamo vas, da je Zakon o morskem ribištvu trenutno v fazi medresorskega usklajevanja in bo po programu posredovan v vladno proceduro v mesecu maju. V obdobju priprave osnutka zakona je prišlo do zamenjave nosilca zakona.

Glede vprašanja v zvezi z usklajevanjem zakona s socialnimi partnerji vas seznanjam, da je predlog v polni meri s socialnimi partnerji. Prav tako smo prejeli že vse pripombe ministrstev, ki jih moramo proučiti ter vključiti v osnutek.

Vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 2/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PROMET

na vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča v zvezi z drugim tirom Koper - Divača

---

Posredujemo vam odgovor na vprašanje državnega svetnika v zvezi z drugim tirom Koper – Divača in vas prosimo, da ga v skladu z vašimi pooblastili posredujete državnemu svetniku g. Branku Kodriču.

Prvo vprašanje

Ali bodo pri vzpostavitvi meddržavnega dogovora med Italijo in Slovenijo, katerega osnova je bila Izjava o nameri za izgradnjo železniške povezave skladno z odločbo št. 884/2004/EC, ustrezno zastopani gospodarski interesi Slovenije?

Odgovor

Neustreznost obstoječe železniške povezave na odseku med Koprom in Divačo, je bila izpostavljena že ob sprejemu Nacionalnega programa izgradnje železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji v letu 1996. Kljub povečevanju tovornega in potniškega prometa na tej progi, ki je presegal optimalno izkoriščenost železniške infrastrukture v Republiki Sloveniji nismo uspeli v predvidenem roku niti začeti, kaj šele končati izgradnje te, za slovensko gospodarstvo tako potrebne železniške povezave v določenem roku. Ob pripravah na sprejem Odločbe o smernicah razvoja vseevropskega omrežja št. 884/2004/ES, sprejetih s strani evropskega parlamenta in sveta, torej tudi v okviru Van Miertove skupine visokih uradnikov, je Republika Slovenija vztrajala na vključitvi železniškega odseka Koper – Divača med projekte prednostnega pomena, da bi s tem zagotovila sofinanciranje izgradnje te proge iz evropskih skladov. Sočasno se je pripravljala tehnična dokumentacija za izgradnjo drugega tira, za katerega je bil že sprejet tudi državni lokacijski načrt.

Ob sprejemanju omenjene odločbe v evropskem parlamentu je bil sprejet amandma, ki ob železniški povezavi Koper – Divača med prioritete projekte na tem področju vključuje tudi povezavo Trst – Divača, oboje s predvidenim dokončanjem izgradnje v letu 2015. Opravljene ocene razvoja prometa na takšni povezavi ob upoštevanju težavnosti kraškega terena in racionalnosti gradnje pogojujejo ponovno proučitev:

- smiselnosti izgradnje enotirne povezave med Koprom in Divačo in
- ustrezno umestitev obeh povezav v prostoru.

Proučitev razvojnih načrtov Luke Koper in v tem okviru pomena le-te kot ene izmed pristanišč v okviru pomorskih avtocest ter posledično povečanih blagovnih in potniških tokov nas prepričuje, da je smiselno izgraditi novo dvotirno povezavo med Koprom in Divačo. Dvotirnost povezave je toliko pomembnejša, v kolikor se upošteva dvotirnost povezave Trst – Divača katera bi se priključila železniški povezavi Koper – Divača. S takšno zasnovo bo povezava Trst – Divača/Koper – Divača predstavljala osnovno

povezavo v okviru V. koridorja na ozemlju med Slovenijo in Italijo. Predvideni blagovni in potniški tokovi na tako pomembni povezavi so pogojevali odločitev, ki se odraža v podpisani izjavi o nameri, da je zaradi zagotavljanja ustreznih zmogljivosti predvidena visokozmogljivostna železniška povezava.

Ministrstvo za promet je z namenom ustrezne zastopanosti gospodarskih interesov Slovenije, v okviru dogovarjanja z Ministrstvom za infrastrukturo in promet Republike Italije, temeljito proučilo z njihove strani predlagan Sporazum med Vlado Italijanske republike in Vlado Republike Slovenije za izvedbo železniške povezave Trst – Divača. V tem sklopu je ugotovilo, da predlagan sporazum predvideva dogovor o področjih, ki še v dosedanem obdobju niso bila strokovno proučena. V ta namen je Ministrstvo za promet predlagalo dogovor o Izjavi o nameri, na osnovi katere se bo vzpostavila medvladna slovensko – italijanska mešana komisija, ki bo nadzorovala in usmerjala delo posameznih strokovnih področjih, potrebnih za dokončno oblikovanje meddržavnega sporazuma. Zaradi takšnega vodenja postopkov, v okviru za Republiko Slovenijo in njeno gospodarstvo tako pomembnega projekta, je Ministrstvo za promet prepričano, da bodo tudi gospodarski interesi Republike Slovenije ustrezno zastopani v sporazumu, ki bo sledil dokončanju aktivnosti omenjene komisije.

Drugo vprašanje

Kdaj bo prišlo do ustanovitve medvladne slovensko – italijanske komisije za pripravo osnutka meddržavnega dogovora o izgradnji železniške povezave Trst – Divača/Koper – Divača (napovedana je bila v Izjavi o nameri za izgradnjo te povezave) in kdaj bodo predvidoma dokončane prve študije in ostala potrebna dokumentacija za začetek izgradnje drugega tira na železniški progi Koper – Divača?

Odgovor

Ministrstvo za promet je vsem pristojnim ministrstvom in občinam navedenim v podpisani Izjavi o nameri posredovalo poziv za predlaganje ustreznih članov v medvladno slovensko – italijansko mešano komisijo, tako da predvidevamo imenovanje slovenskega dela te komisije s strani Vlade Republike Slovenije v aprilu 2006 vse v cilju prvega sestanka medvladne komisije v prvi polovici maja 2006.

V letošnjem letu se bodo izdelale tudi strokovne podlage, ki bodo opredeljevale potrebno dopolnitev državnega lokacijskega načrta, tako da bi ob sočasnimi aktivnostmi navedenimi pod odgovorom na šesto vprašanje lahko najkasneje v letu 2008 pričeli z izgradnjo povezave Koper - Divača.

Tretje vprašanje

Ali se Ministrstvu za promet ne zdi, da se s pretiranim zanašanjem na sodelovanje z italijansko stranjo pri zagotavljanju sredstev, izdelavo potrebne dokumentacije in oblikovanjem mednarodne slovensko – italijanske komisije v zvezi z izgradnjo železniške povezave Trst – Divača/Koper – Divača, upočasnjuje proces oblikovanja in izvajanja projektov na slovenski strani ter povečuje odvisnost od potez italijanske strani?

Odgovor

Ministrstvo za promet sprejema Odločbo 884/2004/ES kot obvezo, s katero je potrebno do leta 2015 zaključiti izgradnjo železniške povezave Trst – Divača/Koper – Divača. Pri realizaciji tega projekta je potrebno poudariti, da je Državni lokacijski načrt za drugi tir

Divača – Koper že sprejet. V letošnjem letu načrtujemo pripravo strokovnih podlag za dopolnitev lokacijskega načrta, ki bo upošteval zadosti kakovostno povezavo med Koprom in Divačo, na katero se bo priključila povezava iz Trsta in sicer na osnovi študije izvedljivosti, katere zaključek je predviden koncem leta 2007. Z navedenim želimo argumentirati, da se proces oblikovanja in izvajanja projektov na slovenski strani ne upočasnjuje kot se tudi ne povečuje odvisnost od potez italijanske strani.

Četrto vprašanje

Ali sta stopnji pripravljenosti na izpeljavo projekta izgradnje železniške povezave Trst – Divača/Koper – Divača na italijanski in slovenski strani primerljivi, glede na podpisano izjavo o nameri za izgradnjo železniške povezave Trst – Divača/Koper – Divača kajti, če slovenska stran zaostaja v aktivnostih, bi to pomenilo absolutno večjo gospodarsko korist za Italijo, ker bi njihov načrt vzpostavitve komplementarnih železniških povezav med Trstom in Divačo lahko bistveno oslabil Luko Koper pri njeni povezavi s svetovnim pomorskim prometom?

Odgovor

Upošteva se sprejeto časovno omejitev po zaključku gradnje v letu 2015 smo sprejeli pobudo italijanskega ministrstva za prijavo projekta Strategija razvoja V. koridorja z izdelavo študije izvedljivosti železniške povezave Trst – Divača predvideno za sofinanciranje iz programa Interreg III A. V okviru te študije smo zagotovili sofinanciranje iz slovenske strani v višini 300.000,00 evrov, kar nam bo omogočalo pridobitev kakovostnih strokovnih podlag za ustrezno uveljavljanje nacionalnih interesov – torej povezave Koper – Divača s priključkom Trst – Divača.

Na osnovi izjav italijanske strani bo železniška povezava od Trsta do slovenske meje izgrajena do leta 2015, kar nam omogoča pravočasno izgradnjo nove železniške povezave med Koperom in Divačo in sočasno temeljito proučitev mesta priključka povezave iz Trsta na to progo.

S takšnim pristopom želimo zagotoviti uveljavitev nacionalnih interesov v okviru priprave strokovnih podlag ter sočasno pripraviti osnove za sofinanciranje izgradnje iz evropskih skladov v največjem možnem obsegu. V tem sklopu se seveda opiramo tudi na izjavo ga. Loyole de Palacio, ki je poudarila da bodo prednostno iz evropskih skladov financirani projekti pripravljeni v okviru meddržavnega sodelovanja.

Peto vprašanje

Na kateri stopnji se nahajajo katerekoli študije ali preliminarne ocene možnosti v zvezi z gradnjo drugega tira na železniški progi Koper – Divača, saj takšni podatki veliko povedo o resničnosti prioritete obravnave tega projekta?

Odgovor

Vse aktivnosti vezane na pripravo dokumentacije za gradnjo proge potekajo s ciljem izgradnje proge do leta 2015. Projekt gradnje nove železniške povezave Koper – Divača je namreč podprojekt prednostnega projekta EU št. 6, opredeljenega v Odločbi Evropskega Parlamenta in Sveta št.: 884/2004/EC z dne 29. aprila 2004. Po tej odločbi je treba z izvajanjem projekta začeti pred letom 2010 in ga dokončati do 2015.

Uredba o državnem lokacijskem načrtu za II. tir železniške proge Divača – Koper je bila sprejeta leta 2005 in objavljena v Ur.l.RS št.: 43/05.

V mesecu avgustu 2005 je minister za promet potrdil Dokument identifikacije investicijskega projekta in izdal sklep o odobritvi izdelave predinvesticijske zasnove.

V decembru 2005 je bil objavljen razpis za izvajalca projekta predinvesticijske zasnove. Postopek javnega naročila je bil zaključen v marcu 2006. Ponudnik ni bil izbran, zato je v teku postopek oddaje javnega naročila s pogajanjmi z edinim ponudnikom.

Ne glede na to, da se na osnovi dejstev, pojasnjenih v predhodnih odgovorih proučujejo možnosti gradnje dvotirne povezave in ne zgolj enotirne, postopki za gradnjo proge po obstoječem DLN potekajo s ciljem izgradnje proge v roku do 2015 leta.

Šesto vprašanje

Kdaj bo pripravljena in sprejeta resolucija o nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture, s katero bi se definirali finančni in realni časovni okviri, ki bodo vplivali tudi na izpeljavo prioritetnega projekta izgradnje drugega tira na železniški progi Koper – Divača?

Odgovor

Sam sprejem Resolucije o Nacionalnem programu razvoja javne železniške infrastrukture (v nadaljevanju NPRJŽI) bo samo dodatno potrdil pomen omenjene železniške povezave. Upošteva se nujnost izgradnje te povezave, potrjeno že z veljavnostjo Nacionalnega programa razvoja železniške infrastrukture iz leta 1996 pa smo prepričani, da ne moremo govoriti o pogojenosti projekta gradnje II. tira Divača – Koper s prejemom Resolucije. Osnutek besedila tega razvojnega dokumenta je v zaključni fazi priprave. V njegovem tehničnem delu, ki je smiselno zaokrožen so po projektnem načelu opredeljene aktivnosti na področju javne železniške infrastrukture za njeno posodobitev in interoperabilnost. Za uspešno zagotavljanje finančnih virov pri posodabljanju celotne prometne infrastrukture je bil decembra 2005 izdelan program »Predlog usklajenega plana razvoja prometa in prometne infrastrukture ter predloga za pripravo državnega razvojnega programa za področje prometa«. Ta program zajema tako popise projektov kot tudi oceno investicijskih sredstev. Samo usklajevanje glede finančnih virov z ministrstvom za razvoj in Ministrstvom za finance pa še ni zaključeno. Ob načrtovanem predhodnem sprejemu Resolucije o prometni politiki je to glavni pogoj za sprejem programa. Pričakujemo, da bo NPRJŽI sprejet v letošnjem letu.

Sedmo vprašanje

Ali je Ministrstvo za promet že sprožilo ustrezne postopke za zagotovitev ustreznih sredstev lastne udeležbe, ki jih mora Slovenija poleg že zagotovljenih evropskih sredstev pridobiti, če želi realizirati projekte na obstoječem železniškem tiru Koper – Divača ter zagotoviti začetek realizacije projekta gradnje drugega tira na železniški progi Koper – Divača?

Odgovor

Na ministrstvu za promet smo pripravili »Predlog Zakona o poroštvu Republike Slovenije za obveznosti Javne agencije za železniški promet Republike Slovenije iz naslova kreditov, najetih za zagotavljanje lastne udeležbe Republike Slovenije v letih 2006 - 2009 za zagotavljanje lastne udeležbe pri projektih, ki se izvajajo v okviru programa investicij, sofinanciranih s sredstvi Evropske unije in za financiranje domačih projektov, ki jih je potrebno izvajati zaradi zagotavljanja varnosti v železniškem prometu.« V

predlogu, ki je v fazi medresorskega usklajevanja, je za potrebe priprave dokumentacije in odkupov zemljišč za projekt II tira Divača – Koper, predvideno 10,3 mlrd SIT.

Osmo vprašanje

Ali je Ministrstvo za promet v dopisu Agenciji za železniški promet Republike Slovenije z dne 14. 12. 2004 res zahtevalo zaustavitev vseh razpisov, ki bi omogočili pridobitev sredstev za gradnjo II tira Divača – Koper, saj bi to pomenilo dodatno zavlačevanje s projektom?

Odgovor

Minister za promet z dopisom Agenciji za železniški promet z dne 14.12.2004 nikakor ni ustavil aktivnosti na projektu gradnje drugega tira proge Divača – Koper, temveč je želel, da se uskladi priprava dokumentacije, ki jo Agencija za železniški promet v zvezi s projektom ni usklajeno naročala. V tistem času je bilo stanje dokumentacije (projektna, investicijska lokacijska) za projekt v različnih fazah pripravljenosti. V fazi sprejemanja je bil že Državni lokacijski načrt, medtem ko je izdelava investicijske dokumentacije, ki bi morala biti pripravljena in potrjena pred tem, precej zaostajala in za projekt še ni bila izdelana. Prvi, v sklopu investicijske dokumentacije, je bil Ministrstvu za promet v letu 2005 predložen dokument identifikacije investicijskega projekta, na osnovi katerega je bila odobrena izdelava nadaljnje investicijske dokumentacije.

O samem poteku priprave dokumentacije in trenutnem stanju pa smo podali podatke v odgovoru na peto vprašanje.

Vprašanje državnega svetnika Branka Kodriča je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 7/06,

---

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZUNANJE ZADEVE

na vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede veleposlaništva Slovenije v okviru UNESCO

Na vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede veleposlaništva Slovenije v okviru UNESCO, ki ga je Državni svet obravnaval na 42. seji, vam v nadaljevanju posredujemo odgovor, ki sta ga pripravila Ministrstvo za zunanje zadeve in Ministrstvo za kulturo:

Pri Organizaciji Združenih narodov za izobraževanje, kulturo in znanost - UNESCI je akreditirana veleposlanica Republike Slovenije v Franciji, ga. Magdalena Tovornik. Veleposlaništvo RS v Franciji skrbi za predstavljanje Slovenije v tej mednarodni organizaciji in vzdržuje tesne stike.

Poleg tega je bila Slovenija leta 2003 izvoljena za članico Izvršilnega odbora UNESCO. To funkcijo opravlja dr. Milan Orožen Adamič. Pomembno vlogo pri sodelovanju z UNESCO opravljata tudi Slovenska nacionalna komisija za UNESCO in Urad Slovenske nacionalne komisije.

V zvezi z uvrščanjem slovenske naravne in kulturne dediščine na Seznam svetovne kulture in naravne dediščine pri UNESCO sporočamo, da gre pri uvrstitvi na Seznam za svetovno prepoznano dediščino najvišjega ranga, ki po svojem pomenu nujno presega okvir nacionalne države in pomeni za takšen spomenik oz. območje zagotoviti celosten in stabilen sistem organizacijskih in strokovnih ukrepov.

Vlada RS je februarja 2005 Ministrstvu za kulturo naložila, da ji v potrditev predloži izhodišča za organiziran pristop k varovanju dediščine v RS v skladu z UNESCO-vo Konvencijo o varstvu svetovne kulturne in naravne dediščine. Gradivo je v pripravi in ga Ministrstvo za kulturo delovno usklajuje z Ministrstvom za okolje in prostor in Uradom Slovenske nacionalne komisije za UNESCO. Vsebovalo bo usmeritve za postopke za izbor potencialnih spomenikov, serijskih objektov in območij za uvrstitev na nacionalni poskusni seznam, od koder bi se izbirali predlogi za vpis na UNESCO-v Poskusni seznam svetovne dediščine in UNESCO-v Seznam svetovne dediščine.

Gradivo bo govorilo o organizirani skrbi za obnovo spomenikov in območij, načinih upravljanja in gospodarjenja, vlogi in odgovornosti lastnikov, lokalnih skupnosti, države in strokovnih služb ter pričakovanih učinkih vpisa na UNESCO-v Poskusni seznam svetovne dediščine in UNESCO-v Seznam svetovne dediščine.

Vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 8/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA PRAVOSODJE

na vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca v zvezi z izvedbo programa Lukenda

---

V vašem dopisu z dne 11.4.2006 naslavljate na Ministrstvo za pravosodje RS vprašanje, in sicer, kako bo ministrstvo izvedlo program Lukenda - reševanje sodnih zaostankov.

I.

Pravica do sodnega varstva iz prvega odstavka 23. člena Ustave pomeni pravico vsakogar, da o njegovih pravicah in dolžnostih ter o obtožbah proti njemu brez nepotrebne odlašanja odloča neodvisno, nepristransko in z zakonom ustanovljeno sodišče. Tudi odločba Evropskega sodišča za človekove pravice **Lukenda v. Slovenija**, z dne 6.10.2005 (ter odločbe, ki so ji sledile) in odločba Ustavnega sodišča RS U-I-65/05, z dne 22.09.2005 zavezuje k vzpostavitvi stanja, v katerem bo zagotovljena pravica do sojenja brez nepotrebne odlašanja. Ministrstvo za pravosodje se prav tako zaveda, da nekateri sodni zaostanki povzročajo poleg neposredne tudi posredno veliko gospodarsko škodo (blokada naložb).

Vlada RS se je na nastalo stanje odzvala z opredelitvijo ustreznih ukrepov za odpravo sodnih zaostankov kot prioriteto razvojno nalogo in z njihovo umestitvijo v dva temeljna strateška dokumenta (Program reform za izvajanje Lizbonske strategije v Sloveniji in Okvir gospodarskih in socialnih reform za povečanje blaginje v Sloveniji), sprejeta v oktobru in novembru 2005. V skladu s tema dokumentoma je prilagodila tudi Konvergenčni program za obdobje 2005-2008.

II.

Ministrstvo za pravosodje je v letu 2005 v sodelovanju z Vrhovnim sodiščem RS in Vrhovnim državnim tožilstvom RS oblikovalo skupni državni projekt za odpravo sodnih zaostankov (Projekt Lukenda). Projekt predvideva odpravo sodnih zaostankov do konca leta 2010, **izvajalci pa so vsi sodni in pravosodni organi ter drugi organi**, ki so na različne načine lahko vključeni v reševanje sodnih zaostankov.

Glede na zgoraj navedeno, je potrebno ugotoviti, da gre za projekt, ki se je oblikoval v sodelovanju **(tudi) s sodno vejo oblasti**, prav tako so izvajalci tega projekta vsi sodni in pravosodni organi. Poleg tega gre upoštevati tudi dejstvo, da ima že po veljavni zakonodaji ministrstvo kot upravni organ določene pristojnosti, ki se nanašajo na **izvajanje nalog na področju organizacije in poslovanja pravosodnih organov v ožjem pomenu**, pri čemer se v okviru teh nalog ne posega v **neodvisnost sodišča in sodnikov (pravosodna uprava)**.

III.

Na podlagi **Projekta Lukenda** so glavni ukrepi za ugotovitev večje učinkovitosti sodstva in odpravo sodnih zaostankov:

- zagotovitev prostorskih pogojev v skladu s strategijo prostorskega razvoja pravosodnega sistema,
- dodatna zagotovitev in organiziranje človeških virov oziroma strokovnega osebja za določen čas, do 31.12.2010, ko načrtujemo odpravo sodnih zaostankov,
- stimulatивно nagrajevanje sodnega osebja za odpravljanje sodnih zaostankov.

Med drugimi ukrepi za povečanje učinkovitosti sodstva bi želeli izpostaviti:

- poenostavitev zakonodaje in standardizacije sodnih postopkov,
- popolna informatizacija sodišč,
- dodatno usposabljanje sodnikov in tožilcev, z uvedbo specializacije sodnikov,
- reorganizacija in boljše upravljanje sodišč - opraviti analizo velikosti optimalne organizacijske enote najmanjšega še učinkovitega sodišča ter v kazenskih zadevah možnosti specializacije sodišč - določitev pristojnosti sodišča za širše območje,
- stimulirane kakovosti in učinkovitosti dela tožilcev in pravobranilcev,
- sprememba na področju sodnih taks in povprečnin z namenom večjega sorazmerja med njihovo višino in dejanskimi stroški postopkov,
- sprememba odvetniške tarife v smeri pospešitve postopkov in priznavanja potrebnih stroškov v skladu z dejansko vložnim delom,
- vzpostavitev hitrega in učinkovitega sistema izterjave kazni, povprečnin in sodnih taks,
- vzpostavitev sistema, ki bo pospešil in poenostavil reševanje bagatelnih zadev,
- vzpodbujanje državljanke zavesti, ki bo poudarjala zaupanje in spoštovanje do pravosodnih organov in njihovih delavcev,
- zagotovitev večje varnosti na sodiščih,

- zagotovitev stalnosti sodnikov na sodiščih, z možnostjo napredovanja tako v višji plačilni razred in tudi v višji sodniški naziv na istem sodišču in istem pravnem področju,
- zagotovitev mobilnosti sodnikov in/ali sodnih spisov,
- oblikovanje enotne statistične baze podatkov za statistično spremljanje dela sodišč po enotnih merilih,
- ustanovitev koordinacijskega telesa za statistično spremljanje dela sodišč med Ministrstvom za pravosodje, Sodnim svetom in Vrhovnim sodiščem,
- podatki iz enotne statistične baze morajo biti dostopni vsem uporabnikom: Ministrstvu za pravosodje, Sodnemu svetu, Vrhovnemu sodišču in vsem sodiščem, z upoštevanjem predpisov o varstvu osebnih podatkov.

Ministrstvo za pravosodje je pripravilo predlog novega zakona, ki bo uredil pravico do odškodnine zaradi pravice do sojenja brez nepotrebnega odločanja, hkrati pa se z zakonom ureja sistem učinkovitih pravnih sredstev za uresničitev pravice do sojenja brez nepotrebnega odlašanja. Zadnja novela **Zakona o sodniški službi**, ki jo je Državni zbor že sprejel, je določila zakonsko podlago za stimulatивно nagrajevanje sodnikov zaradi povečanega obsega dela za odpravljanje sodnih zaostankov. Prav tako novela tega zakona med drugim ureja dodatke sodnikov in nagrajevanje za delovno uspešnost. Eden od ciljev te ureditve je stimulatивно nagrajevanje sodnikov zaradi povečanega obsega dela za odpravljanje sodnih zaostankov. V pripravi je nova **pravna ureditev upravnega sodstva**, saj se ministrstvo zaveda nujnosti noveliranja Zakona o upravnem sporu, na kar opozarja tudi Upravni oddelek Vrhovnega sodišča RS v poročilu o delu Vrhovnega sodišča RS za leto 2004. Nova pravna ureditev upravnega sodstva bo morala zaradi izboljšanja stanja na področju upravnega sodstva zajeti spremembe tako v organizacijskem kot tudi v procesnem delu. V pripravi so **obširnejše spremembe Zakona o kazenskem postopku**, pri čemer projekt zajema proučitev in pripravo sprememb predhodnega postopka z namenom spremembe instituta preiskovalnega sodnika. **Spremembe Zakona o pravnem postopku** bodo temeljile na spremembah ali dopolnitvah naslednjih institutov:

- izredna pravna sredstva - zahteva za varstvo zakonitosti in revizija,
- zamudna sodba,
- razširitev sistema prekluzij glede navajanja novih dejstev in dokazov,
- pritožbena obravnava,
- vročanje,
- roki,
- stroški postopka.

V zvezi s stroški postopka bo Ministrstvo za pravosodje proučilo tudi normativno ureditev brezplačne pravne pomoči v **Zakonu o brezplačni pravni pomoči** ter podzakonskih predpisov z vidika učinkovite in smotrne implementacije v praksi ter pripravilo morebitne potrebne spremembe. Hkrati bo Ministrstvo za pravosodje ob proučitvi ureditve v Zakonu o brezplačni pravni pomoči in proučitvi sistema oprostitve plačila stroškov postopka v Zakonu o pravnem postopku proučilo tudi sistem stroškov in zagovornikov po uradni dolžnosti v Zakonu o kazenskem postopku. Z navedeno problematiko je povezana tudi proučitev sistema oprostitve plačila sodnih taks v **Zakonu o sodnih**

taksah, Zakona o odvetništvu in Odvetniške tarife. Proučitev navedene zakonodaje se bo odrazila v ustreznih spremembah navedenih predpisov tako, da ne bo več nepotrebnih podvajanj ureditve, ki obstoji v veljavni ureditvi opisane problematike. Nadalje ministrstvo načrtuje tudi druge **spremembe organizacijske zakonodaje** na področju sodstva, ki bodo temeljile na noveliranju naslednje problematike:

- vrstni red reševanja zadev, zakoniti sodnik, letni razporedi - s ciljem bolj prožnega sistema dodeljevanja spisov, kar bi omogočalo specializacijo sodnikov,
- personalni sveti - proučitev funkcij in pristojnosti in morebiten prenos pristojnosti na predsednike sodišč,
- proučitev sistema sodne in pravosodne uprave in priprava potrebnih sprememb za nujno učinkovitejše delovanje oziroma izvajanje,
- proučitev sistema nadzorstvene pritožbe,

Vrhovno sodišče RS načrtuje z namenom postopne standardizacije sodnih postopkov **izdelavo navodil za standardizacijo sodnih postopkov in izdelavo praktičnih priročnikov za učinkovito izvajanje pooblastil procesnega vodstva.**

V sodelovanju s pristojnimi organi želimo poenotiti **postopanje sodišč v primerih prekoračitev rokov za izdelavo izvedenskih mnenj in cenitev,** in določiti **časovne standarde poteka sodnih postopkov.**

S standardizacijo sodnih postopkov in posledično z večanje učinkovitosti le-teh se bo predvidoma zagotavljale tudi naslednje dobre sodne prakse:

- takojšnja vročitev prvega procesnega akta nasproti stranki,
- čimprejšnji razpis narokov,
- spoštovanje rokov za izdelavo sodnih odločb,
- čimprejšnja odprava sodnih odločb,
- čimprejšnja predložitev spisov instančnim sodiščem,
- restriktivna uporaba določb o preložitvi narokov ter dosledno evidentiranje razlogov za preložitve in redne kontrole utemeljenosti le-teh,
- pospešeno oz. prednostno obravnavanje razveljavljenih (ponovno predloženih) zadev in v zvezi s tem obvezno evidentiranje datuma vložitve prvega procesnega akta v pisniku.

Zagotovljena bo četrletno spremljanje (monitoring) nad izvajanjem operativnih programov za odpravo sodnih zaostankov v tekočem koledarskem letu za obdobje 2006-2010 po posameznih sodiščih.

Ministrstvo za pravosodje bo še naprej aktivno **izvajalo nad izvajanjem sodne uprave** (torej nad odločanjem in drugimi opravili, s katerimi se zagotavljajo pogoji za redno izvajanje sodne oblasti - 60. člen Zakona o sodiščih), ki ga skladno s 67. členom Zakona o sodiščih izvaja predsednik sodišča višje stopnje, na sodiščih vseh stopenj pa predsednik Vrhovnega sodišča RS in minister za pravosodje, ki izvaja službeni nadzor nad delom sodišč preko predsednikov sodišč višje stopnje oziroma predsednika Vrhovnega sodišča RS. Minister za pravosodje lahko skladno s tretjim odstavkom 67. člena Zakona o sodiščih v okviru navedenega nadzora zahteva predložitev podatkov o poslovanju sodišč ter o delu predsednika sodišča v zadevah sodne uprave in predložitvev

pisnih pojasnil in poročil o organizaciji in nadzoru dela na sodišču in izvajanju nalog sodne uprave.

Popolna **informatizacija sodišč** bo med drugim omogočala vzpostavitev **informatiziranega sistema opozarjanja na približevanje izteka rokov** in posledično okrepitev **notranjih kontrol poslovanja**.

V sodelovanju s pristojnimi (so)izvajalci projekta se predvideva izdelava **informativnih brošur za stranke o vseh vrstah postopkov**, vzpostavitev **pravne klinike** (pomoč strankam, ki se ne morejo privoščiti zastopanja po odvetnikih, vendar ne izpolnjujejo kriterijev za dodelitev brezplačne pravne pomoči), uvedba **24-urnega elektronskega poslovanja v zemljiškoknjižnih zadevah**, uvedba **elektronskega spisa v izvršilnih zadevah**.

Potrebno bo zagotoviti **sodelovanje med sodišči in Centri za socialno delo** pri alternativnih oblikah kaznovanja pri bagatelnih kaznivih dejanjih in prekrških, zagotavljati **pravočasno storitev sodnih izvedencev** in sodnih cenilcev in v zvezi s tem poenotiti postopanje sodišč v primerih prekoračitev rokov za izdelavo izvedenskih mnenj in cenitev.

V pripravi je oblikovanje ustreznih aktov v zvezi z dejansko vzpostavitvijo Centra za izobraževanje v pravosodju (CIP), ki bodo uredili ustanovitev, sedež, področje delovanja, organizacijsko sestavo in način delovanja, ter način financiranja CIP. CIP bo opravljal naloge, povezane z organizacijo in izvedbo stalnih oblik izobraževanja za zaposlene v pravosodju. Načrtuje se uvedba **instituta mentorstva za sodnike začetnike** kot ena od oblik dodatnega usposabljanja sodnikov.

Zgoraj navedeno bo po našem mnenju ustrezna osnova za postopno in nato dokončno odpravo sodnih zaostankov.

Vprašanje državnega svetnika Jožeta Ilca je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 9/06.

ODGOVOR VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE

na vprašanje državnega svetnika Darka Frasa glede razdelitve sredstev evropskih strukturnih skladov

---

Državni svetnik Darko Fras sprašuje Vlado Republike Slovenije na kakšen način si predstavlja razdelitev sredstev evropskih strukturnih skladov, ki jih bo Slovenija dobila v naslednji finančni perspektivi. Državni svetnik navaja izjavo Službe Vlade Republike Slovenije za razvoj, da naj bi 75% vseh sredstev šlo za velike osrednje projekte in s tem v zvezi meni, da bi morala sredstva EU prioriteto podpirati ključne projekte v regijah, ki so pomembni za regionalni razvoj, ne pa tistih, ki so "osrednji" in "veliki".

Osnovni razrez sredstev evropskih strukturnih skladov, ki jih bo Slovenija dobila v naslednji finančni perspektivi, izhaja že iz same zakonodaje oziroma pogajanj za naslednjo finančno perspektivo. Okoli 1,2 milijarde EUR je namenjenih za kohezijski

sklad in 789 mio EUR za razvoj podeželja in ribištvo. Tudi skupni obseg sredstev za čezmejno in transnacionalno sodelovanje je bil določen na ta način. Glede kohezijskega sklada je razmerje med programi varstva okolja in transportne infrastrukture določeno, polovica za vsakega od teh namenov.

Pri pripravi Državnega razvojnega programa 2007-2013 izhajamo iz vsebinskih opredelitev Strategije razvoja Slovenije. Sredstva se razporejajo med pet razvojno-investicijskih prioritete, vendar pa se sočasno preverja ali bo mogoče v okviru razdelitve med posamezne prioritete uresničevati tudi t.i. "osrednje projekte" iz Okvira gospodarskih in socialnih reform oziroma Resolucije o nacionalnih projektih, ki je v pripravi na Službi Vlade Republike Slovenije za razvoj.

Zaradi dosedanjega prevladujočega sektorskega pogleda na razvoj na vseh ravneh in razdrobljenosti projektov je absorpcijska sposobnost v Sloveniji manjša kot bi lahko bila. Velikih projektov, katerih vsebina bi bile storitve in ne zgolj infrastruktura, je malo. Zaradi tega je potrebno s koncentracijo vlaganj in vsebin naložbe v t.i. osrednje projekte. Ti naj bi bili po finančnem obsegu, povezovali naj bi projekte državnih resorjev s projekti lokalne in regionalne ravni, predvsem pa naj bi zagotavljali čezsektorske vplive in bili glede splošnih učinkov pomembni za razvoj države in regij. Osrednji projekti so torej državni razvojno-investicijski projekti katerih cilj je vzpostavitev ključnih nacionalnih omrežij na katera bo mogoče navezati prioritete regionalne projekte.

Pri pripravi državnega razvojnega programa in resolucije o nacionalnih projektih smo pozorni, da ne bi prišlo do dodatne centralizacije sredstev v urbanih centrih in s tem do nezaželenega učinka na skladni regionalni razvoj. Osrednje projekte, ki bodo tudi razpršeni v prostoru, želimo uravnotežiti s komplementarnimi regionalnimi in lokalnimi projekti, ki naj bi se navezali na osrednje projekte. Osrednji projekti so zastavljeni kot investicija države po načelu "od zgoraj navzdol", komplementarni lokalni in regionalni projekti pa kot investicije po meri posameznih regij po načeli "od spodaj navzgor". Cilj prvih je doseči ustrezno kritično maso pri investiranju v razvoj, cilj drugih pa je spodbujati notranje razvojne potenciale v slovenskih regijah in jih pritegniti k uresničevanju skupnih ciljev. Na ta način naj bi se v okviru državnega razvojnega programa nacionalni razvojni impulzi učinkovito povezali z lokalnimi razvojnimi pobudami.

Po naših dosedanjih predlogih, ki pa so še delovnega značaja in predmet nadaljnjih usklajevanj naj bi iz sredstev ESRR v obeh kohezijskih regijah za regionalno-lokalne pobude namenili v obdobju 7 let 553 mio EUR. V 12 razvojnih regijah so v pripravi regionalni razvojni programi v katerih naj bi bil opredeljen namen porabe teh sredstev. O namenu in finančnem razrezu med projekti bi soodločale regionalne strukture, ki so bile vzpostavljene po zakonu o spodbujanju regionalnega razvoja. Pri razporeditvi sredstev med regije bi bilo upoštevano število prebivalstva in indeks razvojne ogroženosti.

Vprašanje državnega svetnika Darka Frasa je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 7/06.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA GOSPODARSTVO na vprašanje državnega svetnika Borisa Janeza Berganta v zvezi z javnim razpisom za prenovu, modernizacijo ter izgradnjo javne in komunalne infrastrukture v okviru poslovnih con

---

V izvedbeni strukturi ukrepov prve prednostne naloge Enotnega programskega dokumenta Slovenije 2004-2006 je Javna agencija RS za regionalni razvoj (v nadaljevanju: agencija) predvidena kot agent za instrument 1.4.1. EPD - Javni razpis ARR - poslovne cone. Ministrstvo za gospodarstvo in agencija sta dne 31.5.2004 sklenila Okvirno pogodbo št. JARR-04-6372/2045-PŠ o izvajanju ukrepa 1.4. Gospodarska infrastruktura in javne storitve - poslovne cone iz EPD 2004-2006 v zvezi s črpanjem sredstev ERR, dne 31.5.2004 in 26.4.2005 pa Dodatek št. 1 in Dodatek št. 2 k Okvirni pogodbi št. JARR-04-6372/2045-PŠ.

V skladu s 77. členom Zakona o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja (ZSRR-1) je Javna agencija Republike Slovenija za regionalni razvoj s 1.1.2006 prenehala obstajati kot pravni subjekt, Služba Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko (v nadaljevanju: SVLSRP) pa je prevzela vse zaposlene ter materialna in finančna sredstva, vključno z obstoječimi pravicami in obveznostmi Javne agencije Republike Slovenije za regionalni razvoj. Tako je prevzela tudi pogodbe o sofinanciranju 21 projektov komunalnega opremljanja poslovnih con v občinah Murska Sobota, Slovenska Bistrica, Novo mesto, Trbovlje, Hrastnik, Slovenj Gradec, Naklo, Gorenja vas-Poljane, Kočevje, Trebnje, Škofljica, Ravne na Koroškem, Jesenice, Lendava, Celje, Cerknica, Komenda, Maribor, Ptuj, Kidričevo in Šentjur.

S strani SVLSRP je bilo 30.1.2006 Ministrstvu za gospodarstvo predlagano, da glede na drugačno organiziranost ministrstvo prevzame aktivnosti, ki jih je prej izvajala Služba finančne kontrole na agenciji. Ministrstvo je menilo, da bi bilo glede na uspešno in učinkovito izvajanje instrumenta v preteklem letu smiselno ohraniti dosedanje postopke. Medsebojna pogodba o izvajanju instrumenta je že v fazi podpisovanja in vsi že zapadli zahtevki za izplačilo bodo tako izplačani še v maju 2006, izplačevanje pa bo v nadalje potekalo in v skladu s pogodbami.

Vprašanje državnega svetnika Borisa Janeza Berganta je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 9/06.